

ΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ

N. ΟΙΚΟΝ.

ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθμὸς 3, παρὰ τὸ
τυπογραφεῖον τῆς «Κορίνθης»
Δι' ἐπὶ ἀποστολῆς ἀπ' Ἀθηνῶν
διὰ ταχυδρομίου καὶ χαρτονομισμάτων

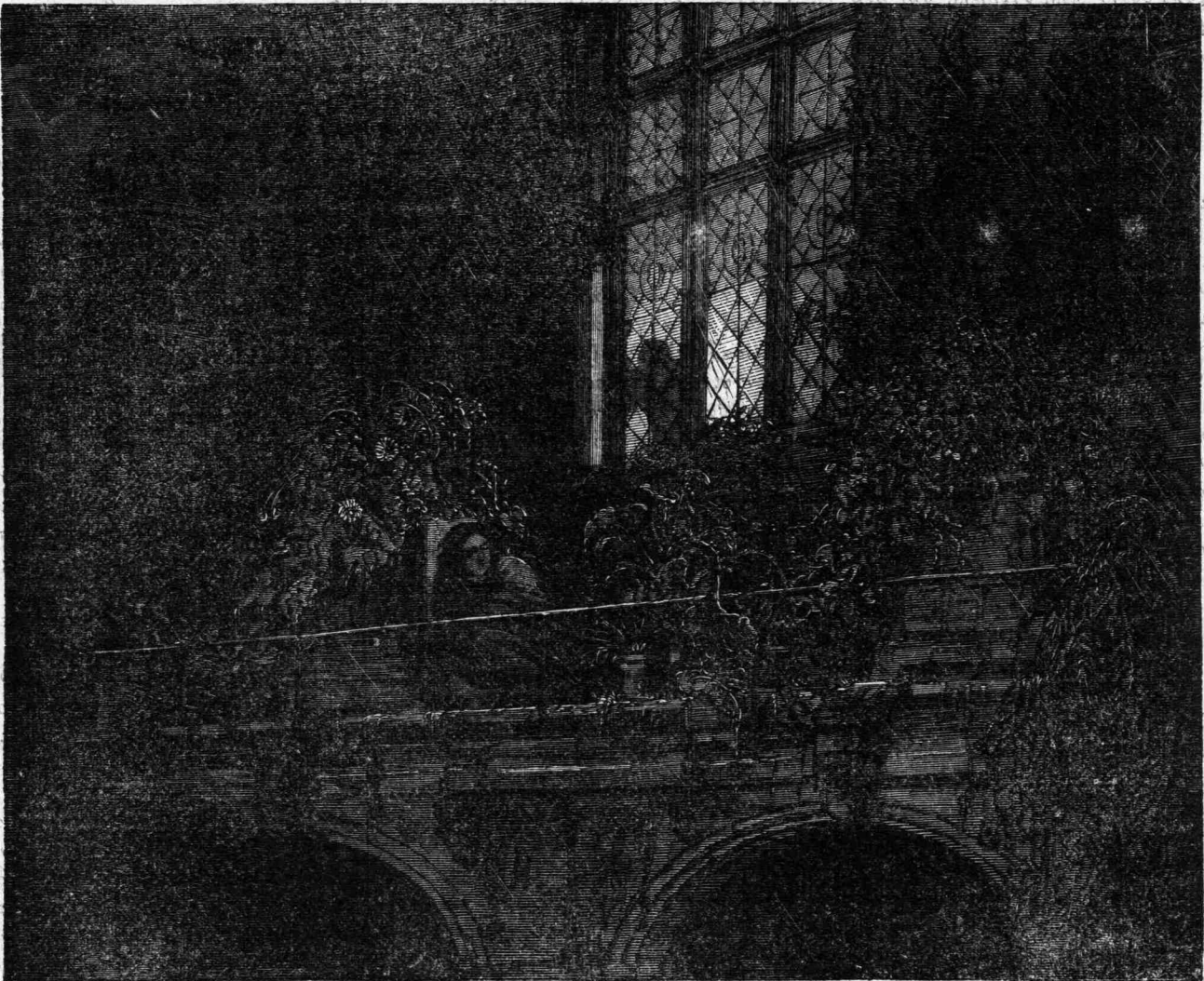
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ (μετὰ εἰκόνα), μυθιστορία Οὐλῆς Κόλλινς, μεταφράσις Χαρ.
Ἀννίου (Συν.) — Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ, μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά (Συνέχεια
τῆς «Βασίλειδος Μαργώ») — ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΟΨΙΑ, διήγημα, μετὰφρ. Π. Α. Βάλβη

ΕΤΗΕΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτέα:

Ἐν Ἀθηναῖς: φρ. 5, ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς 6.
Ἐν τῷ ἑσπερικῷ φρ. γροσά 10. Ἐν Ῥωσσίᾳ: ρουβλια 4.
ΦΤΑΔΑ προηγούμενα ἀπὸ 20

Ἡ σκιά τῆς κυρίας Φίσκου διεγράφη ἐκ νέου ἀμυδρὰ ἐπὶ τοῦ παραπετάσματος. (Σελ. 77)

Η ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΟΥΛΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ
Μεταφράσις Χαράλαμπος Ἀννίου

(Συνέχεια τοῦ προηγούμενου φύλλοντος)

Οἱ λόγοι οὗτοι ὠδήγουν τὸ πνεῦμά μου
εἰς νέον ῥοὴν σχέσεων. Ὅλα εἶνε ἄρα δυνα-
τὸν νὰ θέσωμεν τὸν σίρ-Πέρσιβελ ἀπέναντι
τοῦ ἐξῆς διλήμματος: ἢ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸ
σκάνδαλον τῆς ἐπεμβάσεως τῆς δικαστι-
κῆς ἀρχῆς, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πρ' αὐ-
τοῦ ἀπειλουμένης συζύγου του, ἢ νὰ τὴν
ἀφήσῃ, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐπισκέψεως πρὸς
τὴν θεὸν τῆς γὰ πολυχύρη προσκαίρως πάν-
των τῶν εὐεργετημάτων χωρισμοῦ, φιλικῶ

τῶ τρόπῳ γενομένου; Ἀλλὰ μήπως ἦτο
βέβαιον, ὅτι εὐρισκόμενος ἀπέναντι τοιοῦ-
του διλήμματος θὰ ἐξέλεγε τὸ δεύτερον;
Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀμφιβόλον, πλέον ἢ ἀμ-
φιβόλον. Καὶ ὅμως, ὅσῳ μικρὰ καὶ ἂν ἦτο
ἡ ἐλπίς περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς τοιαύτης
ἀποπειράς, ἔπρεπε νὰ τὴν δοκιμάσωμεν.
διό, ἐν ἑλλείψει ἄλλης καλλιτέρας ἀποφά-
σεως, ἀπεφασίσα νὰ τὴν δοκιμάσω.

— Ὅλα διαβιβάσω, εἶπον, εἰς τὴν θεὸν
σου τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν ἐξέφρασαι καὶ πρὸς
ταῦτο. θὰ ζητήσω τὴν γνώμην τοῦ δικη-
γόρου μου. Ἐνδέχεται νὰ προκύψῃ, καὶ εἰ-
μαι βεβαίως, ὅτι θὰ προκύψῃ, ἀγχιθὸν τι ἀ-
ποτέλεσμα.

— Ταῦτα εἰπούσα ἠγέρθη ἐκ νέου, ἀλλ' ἡ
Λαύρα καὶ πάλιν μετ' ἡνάγκησε νὰ καθήσῃ.
— Μὴ μ' ἀφήσης! μοὶ ἔλεγε προδήλως
πράχουσά καὶ ἀδιαθετοῦσα. Ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης ἐκείνης εὐρίσκοντο πάντα τὰ πρὸς
γραφὴν ἀναγκαζτικά· διὰ τὴν δὲν γράφεις ἐκεῖ;
Ἡ καρδιά μου συνεκίνητο καὶ ἐλυπού-
μην νὰ τῇ ἀρνηθῶ τι, ἔστω καὶ πρὸς τὸ
συνέρον τῆς. Ἀλλ' ἤδη εὐρισκόμεθα πρὸ
πολλῆς ὥρας κεκλεισμένοι ὁμοῦ καὶ ἐξε-
γείρουσαι νέας ὑπονοίας, διακινδυνεύομεν
νὰ ἀπολέσωμεν τὴν μόνην πιθανότητα τοῦ
νὰ ἐπ' ἀνιδώμεν πάλιν ἀλλήλας. Ἦτο και-
ρὸς νὰ ἐμφανισθῇ γαλήνιος, ὥς νὰ μὴ εἶχε
συμβῇ τίποτε, πρὸς τοὺς ἀθλίους, οὔτινας,